

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ประสิทธิผลการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี" มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการถูกกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี
2. เพื่อศึกษาทัศนคติในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการถูกกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ทั้งนี้ได้มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้
 1. ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทารุณทางเพศต่างกัน
 2. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่การกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

สำหรับรูปแบบในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questions) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 15-56 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (Quota Sampling) ตามอาชีพ คือ รัฐบาล / พนักงานของรัฐ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงานบริษัทเอกชน, นักเรียน / นักศึกษา, และรับจ้างทั่วไป/ลูกจ้าง ซึ่งจากผลการสำรวจ พบว่า เพศชายจำนวน 134 คน เพศหญิงจำนวน 266 คน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และนำเสนอข้อมูลด้วยตารางเพื่ออธิบายลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลส่วนตัว การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น

สมมติฐานที่ 1 ใช้สถิติการทดสอบ T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVAs), F-Test ในการวิเคราะห์ และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของ Sheffe' สำหรับสมมติฐานข้อที่ 2 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC ประมวลผลข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ลักษณะทางประชากร

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 15-25 ปี และ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส./ ปวท. และปริญญาตรีตามลำดับ โดยกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด รองลงมาคือ รับราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานเอกชนตามลำดับ โดยประชาชนส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และมีสถานภาพแยกกันอยู่ จำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ หย่าร้างและโสดตามลำดับ

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี จากสื่อทุกประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทสื่อสามารถสรุปได้ดังนี้

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม พบว่ามีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ สำหรับสื่อที่ประชาชนเปิดรับข่าวสารน้อยที่สุด คือ นิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีอยู่ในระดับน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม พบว่า มีการเปิดรับข่าวสารจากแผ่นพับ / โปสเตอร์อยู่ในระดับน้อย โดยเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อแผ่นพับ / โปสเตอร์ของมูลนิธิต่างๆ และสื่อนิทรรศการ / กิจกรรมรณรงค์ ตามลำดับ

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะสื่อที่มาจากสมาชิกในครอบครัว, ญาติ และครู อาจารย์ เพื่อน ตามลำดับ

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อสมัยใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี จาก Internet/ websites และ Email อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักเลือกเปิดรับข่าวสารเฉพาะที่ตนสนใจเท่านั้น เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีที่เผยแพร่ผ่านสื่อสมัยใหม่ยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจของประชาชนได้เท่ากับสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

จากงานวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีผ่านสื่อมวลชนมากที่สุด สำหรับสาเหตุที่ทำให้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีผ่านสื่อบุคคลมากกว่าสื่อมวลชน เพราะเกิดจากความสนใจของกลุ่มตัวอย่างเอง นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่เปิดรับข่าวสารเนื่องจากมีความต้องการทราบความเคลื่อนไหวและเหตุการณ์ต่างๆ และบางครั้งเกิดจากการได้รับข่าวสารโดยบังเอิญ รองลงมาคือ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์ ตามลำดับ โดยรูปแบบการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีผ่านสื่อมวลชนส่วนใหญ่ จะได้รับข่าวสารผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด เพราะมีการนำเสนอข่าวสารผ่านข่าวประจำวัน และนำเสนอภาพเหตุการณ์โดยการเซ็นเซอร์ เพื่อให้ไม่ให้ผู้รับสารรู้สึกสะเทือนใจกับภาพเหตุการณ์นั้น แต่จะมีลักษณะการซักถามผู้ถูกกระทำทารุณ หรืออาจนำเสนอผ่านรายการต่างๆ ทางสถานีโทรทัศน์ ในการนำเสนอข่าวสารนั้นมักบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ ไม่ว่าจะเป็น

สถานที่ วันที่และเวลาที่เกิดเหตุ อีกทั้งการนำเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา ถูกต้อง และเชื่อถือได้ ขณะที่รูปแบบการนำเสนอข่าวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์มักเป็นภาพเหตุการณ์สะเทือนใจและติดตามแก่ผู้รับสาร ก่อให้เกิดการจดจำข่าวสารนั้นๆได้จากภาพที่นำเสนอ

- ทัศนคติเกี่ยวกับการดำเนินงานเผยแพร่ของสื่อเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีเป็นไปเชิงบวก โดยคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ "จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน เช่น พ่อข่มขืนลูก, ตาข่มขืนหลาน แสดงให้เห็นว่ายังมีปัญหาการกระทำทารุณทางเพศที่ต้องเร่งแก้ไข" ซึ่งถือว่ามีทัศนคติเป็นเชิงบวกมาก ส่วนคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ "แม้สถานการณ์ความรุนแรงทางเพศในเด็กและ สตรีในปัจจุบันยังคงมีอยู่ แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่ของสังคม"

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1: ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เป็นไปตามสมมติฐานบางส่วน

พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อโดยรวมระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ดังนี้รายละเอียดต่อไป

เพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีมากกว่าเพศชาย จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. มีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยอาชีพรับจ้างทั่วไป มีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด

รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จากงานวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อโดยรวมมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาท

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2: การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี และทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2: ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อโดยรวมเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 จำแนกตามประเภทของสื่อดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีกับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อมวลชนพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่สื่อหนังสือพิมพ์ และ สื่อนิตยสาร มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีกับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อเฉพาะกิจพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสาร จุลสาร และนิตยสาร/ กิจกรรมรณรงค์ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ขณะที่แผ่นพับ/ โปสเตอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีกับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคลพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสมาชิกในครอบครัว,ญาติ, ครู, อาจารย์ และเพื่อน มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีกับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อสมัยใหม่หรือ อินเทอร์เน็ต (Intranet) พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อสมัยใหม่ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

จากการพิจารณาโดยแบ่งสื่อออกเป็น 4 ประเภท คือ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อบุคคล และสื่อสมัยใหม่ พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อโดยรวมเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่การเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จุลสาร และสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ โดยที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต นิตรรศการ/ กิจกรรมรณรงค์มีความสัมพันธ์เชิงลบ ซึ่งหมายความว่า ถ้าประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อดังกล่าวมาก จะมีทัศนคติเชิงลบมากด้วย สำหรับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ หนังสือพิมพ์ ครอบคลุม/ญาติ และครู อาจารย์ เพื่อน มีความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งหมายความว่า ถ้าประชาชนมีการเปิดรับจากสื่อดังกล่าวมากก็จะมีทัศนคติเชิงบวกมากด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี จากสื่อโดยรวมระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีการเปิดรับข่าวสารมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคลมากที่สุด จะพบว่าสื่อที่มีการเปิดรับมากที่สุดคือ ครู อาจารย์ เพื่อน และสมาชิกในครอบครัว ญาติซึ่งมีการเปิดรับข่าวสารในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อมวลชน โดยรับจากสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์ จะเห็นได้ว่าช่องทางดังกล่าวสามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้อย่างทั่วถึง เนื่องมาจากช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน มีอาชีพรับจ้าง และนักศึกษา ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปที่ติดตามข่าวสารเป็นประจำ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสที่จะเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อมวลชนโดยไม่จำเป็นต้องแสวงหาข่าวสารมากนัก ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารยังสามารถแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาและยังช่วยในการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ

ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Rogers (1973) ที่กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการที่ประชาชนจะหันมาให้ความสนใจต่อปัญหาการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีนั้น จำเป็นต้องให้ประชาชนเปิดรับข่าวสารและปัญหาเสียก่อน โดยการนำเสนอข้อมูลผ่านสื่อ ได้แก่ ประสบการณ์ของผู้ถูกกระทำทารุณทางเพศ, ภาพ และปัญหาที่ตามมา เพื่อให้ประชาชนเข้าใจ และเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในเชิงบวกเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารนั้นๆ และหันมาสนใจปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน บางครั้งการนำเสนอข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีไม่มีความน่าสนใจเท่าที่ควร โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 50 มีสถานภาพโสด มักไม่สนใจข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าการนำเสนอข่าวสารไม่น่าสนใจเท่าที่ควร อีกทั้งในสภาพปัจจุบัน ประชาชนทั่วไปมองว่าเป็นเพียงปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากปัญหาครอบครัวมากกว่าปัญหาใหญ่ของสังคม เมื่อเทียบกับปัญหาเศรษฐกิจและการเมืองขณะนี้ โดยส่วนใหญ่คนทั่วไปมักทราบข่าวเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล และสื่อมวลชนตามหนังสือพิมพ์ ข่าวประจำวันมากกว่าสื่ออื่นๆ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล พบว่าการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้รับสารมีความเชื่อในตัวผู้ส่งสาร ทำให้มีความเชื่อใจในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสารนั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Lazarsfeld and Manzel (1968) ซึ่งได้ให้เหตุผลในควมมีประสิทธิภาพของสื่อบุคคลว่า การพูดคุยเป็นกันเอง ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังเกิดความเป็นกันเอง และทำให้ผู้ฟังยอมรับความคิดเห็นของผู้พูดได้ง่ายขึ้น (อ้างใน ช่อแก้ว ประสงค์สม, 2542)

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีผ่านสื่อบุคคลมากที่สุดคือ เกิดจากความสนใจของประชาชนเอง นอกจากนี้ยังมีประชาชนบางส่วนที่เปิดรับข่าวสารเนื่องจากมีความต้องการทราบความเคลื่อนไหวและเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารของแมคคอมบ์และเบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979) ได้กล่าวไว้ว่า คนเราเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการ 4 ประการ คือ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหวและ
สังเกตการณ์สิ่งต่างๆรอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และรู้ว่า
อะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับ
ชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อ
สภาวะ หรือเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวได้
3. เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทำให้บุคคลมี
ข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่นได้
4. เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้ และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความ
เป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

แต่จากงานวิจัย พบว่า สอดคล้องกับแนวคิดของแมคคอมบ์และเบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979) เพียงแค่ 2 ข้อเท่านั้น คือ ข้อที่ 1-2 ที่ว่าการเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการรู้
เหตุการณ์ เพื่อจะได้รู้เท่าทันเหตุการณ์ และเพื่อช่วยตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ทำ
ให้สามารถกำหนดความคิดเห็นของตนต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์ต่างๆรอบตัวได้ สามารถ
อภิปรายผลวิจัยได้ดังนี้

จากผลงานวิจัยพบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มี
ความสัมพันธ์ต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี กล่าวคือ
กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อ
เฉพาะกิจแตกต่างกัน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุและสถานภาพแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อ
เฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายผลได้ดังนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อโดยรวมมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของ De Fleur (1996) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ผู้รับสารแต่ละคนมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทศนคติ ค่านิยม และความเชื่อ ทำให้มีความสนใจ การตัดสินใจในการเปิดรับข่าวสาร หรือตีความหมายต่างกัน ความแตกต่างนี้มีส่วนมาจากลักษณะที่แตกต่างทางชีวภาพหรือร่างกายของแต่ละบุคคล และความแตกต่างนี้ได้กลายมาเป็นสภาวะเงื่อนไข ที่กำหนดการรับรู้ข่าวสารจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน ในงานวิจัยนี้พบว่าเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีมากกว่าเพศชาย อาจเป็นเพราะเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึก โดยเพศชายจะมีความจริงจัง ชอบศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่หนัก รวมทั้งมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องที่หนักๆ อาทิ เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ และการเมือง (Hard News) มากกว่าเพศหญิง ซึ่งชอบเรื่องที่เบาๆ และยังสอดคล้องกับแนวคิดที่อ้างใน ยูพา สุภากุล (2540) ที่กล่าวว่าชายและหญิง มีความนึกคิด ทศนคติ และพฤติกรรมที่แตกต่างกันตามบทบาททางเพศ และอิทธิพลของวัฒนธรรม ทำให้มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ แตกต่างกัน

ผลงานวิจัยที่แสดงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ ทำให้การเปิดรับสื่อต่างกัน คือ งานวิจัยของ พัชรา ระบบกิจการดี (2545) เรื่องการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการกระทำทารุณกรรม สัตว์ ความรู้ ความตระหนักและการสนับสนุนองค์กรเอกชนที่ช่วยเหลือและสงเคราะห์สัตว์ พบว่าเพศเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโดยรวม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเพศมีความสำคัญต่อความรู้สึก นึกคิดต่อการเปิดรับข่าวสารจากสื่อแตกต่างกันจริง

อายุ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ผลงานวิจัยที่แสดงถึงความแตกต่างระหว่างอายุ ทำให้การเปิดรับสื่อต่างกัน คือ ปารีชาติ แก้วมงคล (2541) เรื่องประสิทธิผลของรายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัว พบว่า อายุ ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อโดยรวม ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ ปวส./ ปวท. มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อโดยรวมมากที่สุด และรองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wilbur Schramm (1973) ที่กล่าวว่า การศึกษาและสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทต่อการเลือกสรรมนุษย์ ทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมกรเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Burgoon (1974) และ River Peterson และ Jensen (อ้างในปรมะ สตะเวทิน, 2538 : 116-117) ที่กล่าวไว้ว่า คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในสาขาวิชาชีพที่ต่างกันย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จึงมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัชรา ระบบกิจการดี (2545) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทารุณกรรมสัตว์ ความรู้ ความตระหนัก และการสนับสนุนองค์กรเอกชนที่ช่วยเหลือและสงเคราะห์สัตว์ พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับระดับอนุปริญญา/ ปวส./ ปวท. มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทารุณกรรมสัตว์จากสื่อบุคคลมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรี

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยอาชีพรับจ้างทั่วไป มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพข้าราชการ / พนักงาน / รัฐวิสาหกิจ และ พนักงานบริษัทเอกชน

ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่ากลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป อาจมีโอกาสได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อมวลชน หรืออาจได้รับข่าวสารจากเจ้าของสื่อโดยตรง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป เป็นกลุ่มส่วนใหญ่ที่มีความพร้อมในการรับข่าวสารต่าง ๆ มากกว่าอาชีพอื่น เพราะกลุ่มคนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มักให้ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสารและเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวผ่านสื่อมวลชน และสื่อบุคคลมากที่สุด โดยที่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนอาจได้รับข่าวสารหรือประสบการณ์ตรงจากเพื่อน หรือครอบครัว โดยการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร (ปรมะ สตะเวทิน, 2533) ที่ได้อธิบายไว้ว่า คนที่มีอาชีพแตกต่างกันย่อมมองโลก มีแนวคิด อุดมการณ์ และค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ รวมไปถึงทัศนคติ และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ซึ่ง De Fleur (1996) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมอันได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ชาติพันธุ์ ศาสนา อายุ เพศ และภูมิลำเนาคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายกัน พฤติกรรมการสื่อสารนี้ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องผลงานวิจัยของ พัชรา ระบบกิจการดี (2545) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทารุณกรรมสัตว์ ความรู้ ความตระหนัก และการสนับสนุนองค์กรเอกชนที่ช่วยเหลือและสงเคราะห์สัตว์ พบว่า กลุ่มที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และระดับการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสนใจติดตามข่าวสารมากที่สุด เพราะต้องการทราบถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันโดยเฉพาะข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง อาจเพราะอาชีพอื่นๆ ให้ความสนใจกับข่าวสารบ้านเมือง และเรื่องเศรษฐกิจมากกว่าข่าวด้านความรุนแรง

รายได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จากงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท, 10,001 – 20,000 บาท, 20,001 – 30,000 บาท และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาทขึ้นไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จูติ วิทยสรณะ (2540) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างกัน และยังสอดคล้องกับทฤษฎีลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร (Demographic Characteristics of Audience) ของ Schramm และ Robert ที่กล่าวว่า รายได้ของคนเป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนกำหนดความคิดของคนเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันจึงมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลงานของ ยุคัล เบญจรงค์กิจ (อ้างในคณิงนิจ แซ่ฮั้ง, 2539) ได้สรุปว่า คนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการรับสื่อแตกต่างกัน โดยรายได้เป็นหนึ่งในตัวแปรด้านประชากร (Demographic Variables) ที่สามารถอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ด้วย

สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ผลงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแยกกันอยู่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ และสื่อเฉพาะกิจ มากที่สุด รองลงมาคือ สถานภาพหย่าร้าง และสถานภาพโสด อาจวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสื่อโดยรวมเป็นสื่อที่เข้าถึงผู้รับสารได้อย่างทั่วถึงและผู้รับสารมีโอกาสในการรับข่าวสารจากสื่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ แก้วมงคล (2541) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของรายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัว พบว่า สถานภาพสมรส ไม่มีผลให้การเปิดรับชมรายการในด้านการเลือกรับชมรายการไม่ว่าผู้ชมจะมีสถานภาพสมรสอย่างไร ก็ไม่มีผลต่อปริมาณการเปิดรับชมผ่านสื่อโดยรวม

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศแตกต่างกัน ซึ่งตรงกับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective Process) ของ Klapper (1960) ที่กล่าวว่าข่าวสารที่หลังไหลเข้าไปยังบุคคลแต่ละคนจากช่องทางต่าง ๆ นั้น มักจะถูกคัดเลือกอยู่ตลอดเวลา ข่าวสารที่น่าสนใจมีประโยชน์และเหมาะสมตามความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารจะเป็นข่าวที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมการสื่อสารของ Murton Wright และ Wables ที่กล่าวไว้ว่า "ผู้รับสารจะเลือกรับสารจากสื่อใดนั้น ย่อมเป็นไปตามบทบาทและสถานภาพในสังคมของผู้รับสาร"

สมมติฐานข้อที่ 2: การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี และทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

จากงานวิจัย พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อาจเนื่องมาจากข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี เป็นเรื่องที่ยังไม่มีการเร่งแก้ไขอย่างจริงจัง น่าสนใจ ดังนั้น ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโดยรวมมากหรือน้อยทัศนคติก็ไม่แตกต่างกัน รวมทั้งการนำเสนอข่าวสารผ่านสื่อต่างๆยังไม่มากพอ ประชาชนจึงมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆใน

ระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า ถ้าประชาชนมีการเปิดรับจากสื่อดังกล่าวมากก็จะมีทัศนคติเชิงบวกมากด้วย ดังนั้นจึงไม่มีผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุป การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี อาจเนื่องมาจากระยะเวลาที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี มีการนำเสนอผ่านสื่อโดยรวมไม่มากพอที่จะกระตุ้นการปรับเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนได้

เนื่องมาจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารไม่มากพอ และไม่ดำเนินการเผยแพร่ข่าวสารอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เรื่องการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ยังคงเป็นเรื่องที่ถูกเผยแพร่ในวงแคบ เฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้นที่ออกมาแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ต่างๆ อย่างไรก็ตาม องค์การของรัฐและเอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีควรต้องเพิ่มข้อมูลข่าวสารด้านเสริมสร้างทัศนคติเกี่ยวกับเพื่อป้องกันและยุติการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี และให้เวลาในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้าใจจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

ผลการวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นว่า จำนวนผู้ถูกกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในระดับสูง แสดงว่ามีเด็กและผู้หญิงจำนวนไม่น้อยที่เคยหรือกำลังเผชิญหน้ากับการกระทำทารุณทางเพศ แต่ปัญหาสังคมทั้งด้านสิทธิมนุษยชน และปัญหาสุขภาพจิตของเหยื่อนั้นส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของสังคมโดยรวม และมีความสำคัญเร่งด่วนที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางร่วมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำทารุณทางเพศ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

1. องค์การทั้งภาครัฐและเอกชนที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ถูกกระทำทางเพศในเด็กและสตรี ควรมีการทำประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับปัญหาการกระทำทารุณทางเพศทางสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจให้มากที่สุด เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการเปิดรับ

ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อบุคคลสูงกว่าสื่ออื่นๆ โดยอาจจะจัดการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น เช่น จัดในรูปของ นิทรรศการ การจัดสัมมนา โครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อาสาสมัครฟื้นฟูจิตใจเหยื่อ การจัดอภิปราย การจัดกิจกรรมในชุมชนและตามสถานที่สาธารณะต่างๆ ให้ครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มของนิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อโดยรวมมากที่สุด เพราะเป็นเยาวชนรุ่นใหม่ที่จะเป็นกำลังสำคัญ ในการเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ต่อไปในอนาคต ดังนั้นจึงควรมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึกและ สร้างค่านิยมเกี่ยวกับการป้องกันการถูกกระทำทารุณทางเพศเป็นสำคัญ โดยปรับปรุง รูปแบบของเนื้อหาของสื่อมวลชน อาทิเช่น สปอตโฆษณา ละคร รายการที่นำเสนอเรื่อง จริง ขณะที่สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ แผ่นพับ/ โบรชัวร์ ไปยังสถานศึกษาต่างๆ สถานที่ราชการ และบริษัทเอกชน รวมทั้งกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และกระตุ้นความสนใจ เกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ทั้งนี้เพื่อประสานความร่วมมือกับทางสถานศึกษา สถานที่ราชการ และบริษัทเอกชนให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ ต่อต้านการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

2. สื่อมวลชนควรเป็นสื่อกลางในการรับแจ้งข่าวการถูกกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี จากประชาชนที่พบเห็นเหตุการณ์เพื่อนำเสนอแก่สังคม ตลอดจนเป็นตัวประสานงานไปยังองค์กรภาครัฐและเอกชนที่ช่วยเหลือ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะได้ทำการช่วยเหลือ แก้ไขได้ทันที่
3. จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ สื่อบุคคล และสื่อสมัยใหม่ในระดับน้อย ดังนั้นสื่อต่างๆควรมี การสร้างกระแสให้ประชาชนเกิดความสนใจเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทาง เพศในเด็กและสตรีมากขึ้น
4. เพราะผลจากการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารการกระทำทารุณ ทางเพศในเด็กและสตรี ผ่านสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ประชาชนส่วนใหญ่มี

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อมวลชนมากกว่าสื่อรูปแบบอื่น ตามลำดับ แต่การเผยแพร่ข่าวสารนั้นยังไม่สามารถดึงดูด หรือกระตุ้นความสนใจแก่ประชาชนให้หันมาเห็นถึงความสำคัญของปัญหา และการร่วมมือในการแก้ไขปัญญา ดังนั้นรัฐบาลจึงต้องเป็นผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมรณรงค์อย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อมวลชนให้ร่วมกันต่อต้านการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีทุกรูปแบบ และเร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปรับทราบและให้ช่วยสอดส่องดูแล

5. จัดสื่อที่ส่งเสริมการกระทำทารุณทางเพศ เช่น ภาพความรุนแรงที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์
6. จากผลงานวิจัยต่างๆที่นำมาอ้างอิงถึงสถิติข้างต้น พบว่า ปริมาณเด็กและสตรีที่ถูกกระทำทารุณทางเพศมีจำนวนสูงขึ้นเรื่อยๆ และหลายรายยังไม่สามารถดำเนินคดีต่อผู้ร้ายที่ทำทารุณเหยื่อได้ ดังนั้นภาครัฐควรนำเสนอการรณรงค์ในด้านกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและสตรีอย่างจริงจังเพื่อป้องกันและลดจำนวนผู้กระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งเน้นแต่เพียงหาจำนวน สถิติ และหาความสัมพันธ์ของประชาชนในการเปิดข่าวสารและทัศนคติ จึงทำให้ไม่ทราบถึงปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ดังนั้นจึงควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาปัจจัยต่างๆในการเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี
2. การศึกษาค้นคว้านี้มุ่งเน้นในการศึกษาเฉพาะ 3 องค์กระสาธาณะประโยชน์ในภาพ ดังนั้นจึงควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการสื่อสาร การทำงานในการช่วยเหลือเด็กและสตรีขององค์กรต่างๆ เพื่อมาเปรียบเทียบกัน เนื่องจากงานวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อโดยรวมอยู่ในระดับน้อย จึงเป็นที่น่าศึกษาว่าสื่อต่างๆที่เผยแพร่ออกไปนั้นมีข้อบกพร่องอย่างไร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น